

Podzim

Devítka

1. Pomalu končí léto, stráně zhasínaj'
jako tvý oči na podzim, co se v nich ztrácím,
pomalu končí léto a řeky našich vrásek maj'
zase o rok hlubší proud, tiše se vracím.
*: Pod křídla stromů, co někde nad hlavou
malujou do tmy moji tvář, už se v ní nepoznám.

2. Potichu černej pták na okno zabuší,
už nased' podzim do vlaků, v kterejch se čeká
na nový země sluncí, kde duše osuší
ze smutnejch dešťů dívčí smích a sliby nových jar.
R: Touho, leť, brána pokladů se otvírá,
já si znova zabalím a budem někde spolu hrát,
barevnej svět v záplavě listí posbírám
mý právo blázna jednou si zkusit volnej pád.

3. Tulák pan Andersen jako by prstem kýv',
za městem v polích usnul čas v peřinách ticha.
do oken padá noc o nějakou chvíli dřív
a divnej podzim někde v nás na struny dýchá.
*: Červený slunce na drátech usíná,
ve mně se něco probouzí, pak už jen poslouchám ...